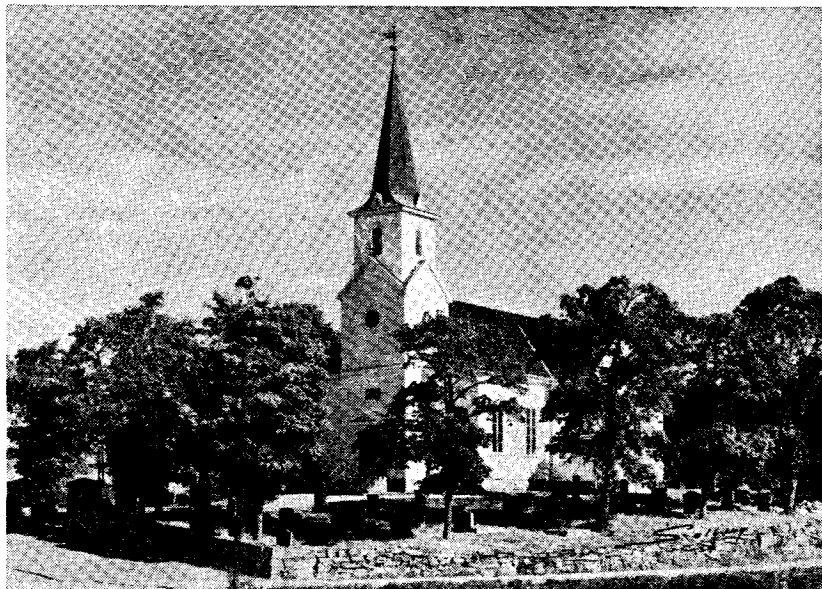

Varteig Menighetsblad

4. årg. nr. 10

Desember 1976 — Januar 1977

5. årg. nr. 1

JUL!

Så feirer vi atter vår julefest,
og gleden den er stor.

Vi minnes vil vår Julegjest

— som kom hit ned til jord.

Han vil så gjerne komme ned

Å, kjære, slipp Ham inn!

Han kommer jo med julefred,
nu hører du Hans trinn.

Hvorfor kimer det og kimer
i det dunkle stjerneskjær?

Deiligste av årets timer,

atter er de kommet nær.

Gud signe nu de kjære spor

som gir de stille stunder,

med bud til oss om fred på jord,

vårt fremtidshåp, vår julekvelds
vidunder.

Ja, vi vet at fredens toner
skal på ny bli julesang.

Da skal verdens millioner
se det lys — den soloppgang
som den Herre Jesus er.

Fremad, oppad mot det høye!
det er håpet som vi ser.

Gud vil først hvert hjerte bøye.

J. T.

Frihetens fest

AV BISKOP ANDREAS AARFLOT

Julen bringer bud om frihet for bundne mennesker. Da barnet Jesus ble født, sprang låsen opp på menneskehetens lenker. Budskapet til oss alle er derfor dette: Jesus har gjort deg fri.

Det er vondt å se mennesker som raser i sine lenker. Men det er et tegn på at de ikke godtar fangenskapet. I vår verden er det mange som er bundet av syndens bånd og kjemper for å komme fri. Men den fortvilede situasjon for et slikt menneske er at det ikke er mulig for mennesket selv å fri seg fra syndens fangenskap.

Enda verre er det å se hvor mange som har slått seg til ro med sine lenker. De finner seg så vel til rette med å være slaver av sitt begjær og sine vaner. De ser sløvt på at låsen på lenkene er åpnet, men synes å foretrekke fangenskapet i stedet for friheten.

I den grad folk reagerer på julens frihetsbud, synes reaksjonen ofte å være denne: Hva skal vi med en slik frihet som Jesus bringer? La oss velge den trygge ro i våre lenker fremfor usikkerheten i en frihet som vi ikke har bedt om!

Hvor tragisk blir det når julens trygghet ikke blir annet enn fangen-

skapets sløve trygghet, der det dristige oppbrudd til frihet uteblir.

For hvordan kan Jesus bli redusert fra en fengselsstormer til en beroligende velferdssekretær? Har du fattet noe av juleevangeliets hemmelighet, da ser du at du er kastet ut i det store valg mellom enten å gjemme deg bak murene eller å våge deg ut i frihetens utfordringer. Først når du velger friheten med Jesus forstår du rekkevidden av hans frelse.

«Men da tiden var inne, sendte Gud sin Sønn, født av en kvinne og født under loven. Han skulle kjøpe dem fri som sto under loven, så vi kunne få barnekår.» Gal. 4, 4—5.

Slik lyder Paulus' variant av juleevangeliet. Med dette ordet ønsker jeg dere alle en god frihets jul!

Fra Varteig til Troms

— En liten hilsen til menighetsbladet?

— Ja, det skal være meg en glede. Menighetsbladets lesere skal vite at bladet også har abonnent i Troms. Om jeg ikke var abonnent fra første nummer av, så gikk det i alle fall ikke lenge før jeg var i abonnentenes rekke.

Når jeg leser blant annet listen over de som gifter seg, forstår jeg hvor fort en kommer på avstand fra hjembygda når det gjelder navn i den yngre generasjon.

Men min generasjon og generasjonen før meg har jeg ikke glemt. Fra min synsvinkel synes jeg de «gamle» ikke har forandret seg det minste. Jeg tenker blant annet på dem jeg hadde som søndagsskolelærere. Slik jeg betraktet dem som guttunge, slik betrakter jeg dem i dag. Selv om det ligger 20 år i mellom, synes jeg ikke de ser noe eldre ut i dag enn den gang. Det kan ikke bety noe annet enn at jeg selv begynner å «dra på åra»!

O g nå er jeg altså bosatt i Tromsø. Sammen med kone og to gutter (rolige som far og bestefar, ja, onkler med!) har jeg bodd her i halv annet år. Som kretssekretær i Troms indremisjonskrets har jeg et virkefelt som dekker hele Troms fylke. Når det gjelder avstander, blir det langt annerledes enn Østfold-forhold. Derfor blir det mye kjøring. Forkynnergjerningen er naturligvis den viktigste oppgaven. Vi er bare tre forkynnere i denne store kretsen. Det dekker naturligvis ikke på langt nær det egentlige behov. Vi er på utkikk etter nye arbeidere. Kanskje det kunne bli en varting? Det er også an-

ledning til å ta en vinter som såkalt korttidsarbeider hvor «lønnen» er kost, losji og lommepenger.

Kristelig sett er også forholdene mye annerledes enn mange steder sørpå. Svært mange av kristenflokkene utover bygdene er små og de består ofte av eldre mennesker. Til gjengjeld representerer de en utholdenhet i tjenesten som imponerer.

Nå nærmer julen seg med raske skritt, og da er det på sin plass å avslutte denne hilsenen fra «det høye nord» med noen tanker omkring det budskap vi skal høre i julen. Paulus sier det slik: «Kristus Jesus kom til verden for å frelse syndere.» (1. Tim. 1, 15). Jesus kom Ingen hadde bedt ham om det. Det var hans kjærlighet som dro ham «til vår jammer ned». «For å» peker på hensikten med Jesu komme. FRELSE var hans oppdrag. Det vil si redde menneskene fra den største fare av alle: Guds vrede. Det var en redningsaksjon med stort alvor over seg som ble satt i gang den første julenatt. Målet for redningsaksjonen var å få berget SYNDERE.

Kristendom er ikke at vi skal stige opp til Gud og prøve å bli som ham. Kristendom er at Gud stiger ned til oss og blir som en av oss.

Derfor er kristendom noe som passer for alle. — Julebudskapet er for deg, selv om du har falt aldri så dypt. La Gud få frelse deg — nå i julehelgen.

Kåre Bøe

”Gi, så skal dere gis.”

Det var 13. januar, tyvende dag jul, og den tradisjonelle julefest for barnas misjonsforening skulle finne sted.

Det lyste glede og forventning av barna da de julepyntet kom inn i stuen hvor juletreet hilste dem velkommen. Snart lød åpnings sangen vår fra lyse, klare barnestemmer: «Gud vil jeg skal være et solskinnsbarn og lyse for ham hver dag.»

Så holdt mannen min en kort andakt. Barna satt rolig og pent. Et lite intermesso: Midt under andakten ropte en liten pike: «Prestfru', har du blautkak»? — Ja, vi opplevde mange morsomme og festlige episoder.

Så ble det gang rundt juletreet, å — som de kunne synge. Herlige minner!

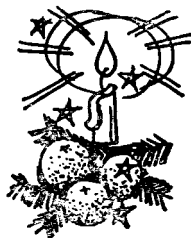
Etter sangen rundt juletreet ble barna plassert rundt et langbord og sjokolade og boller gikk ned på høykant.

Jeg hadde lovt barna at en kvinnelig misjonær skulle komme og fortelle om hedningebarna, og nå var de spente. Plutselig stod hun inne i stuen og fortalte varmt og levende om de stakkars hedningebarna. Særlig om pikene hvordan de ofte ble utnyttet og mishandlet.

Jeg skal si barna fulgte interessert med, og glade barnestemmer sang: «Jesus elsker alle barna.»

Vår årlige basar var bestemt til å holdes på vårparten, og nå ble barna så ivrige og snakket om å ville gi meget til basaren, ikke bare sine egne håndarbeider.

Om kvelden etter julefesten da jeg hadde vært oppe og fått barna våre i seng, bedt aftenbønn og sunget, satt jeg nede i stuen og leste. Alt var stille. Plutselig hørte jeg vår eldste datter, Ellen Katrine, 11 år, rope: «Mor. — Jeg gikk opp til henne. «Mor, jeg får ikke sove, jeg tenker så på hvor vondt hedningebarna har det. Husker du hvor glad jeg ble julaften da jeg fikk perlehalsbåndet som jeg hadde ønsket meg så lenge og mast om. Jeg ba også til Jesus at han måtte hjelpe meg så jeg kunne få et slikt. Nå vil jeg så gjerne gi det til basaren. Jeg er veldig glad i det, mor, men så tenker jeg på hvor godt jeg har det.» Så ba hun: «Kjære Jesus, hjelp oss med basaren, så det kommer mange penger inn, så hedningebarna får høre om deg.»

Noen dager senere kom hun strålende hjem fra skolen. «Mor, husker du at jeg ga Asbjørg det vakre skrinet med skjell i fine farger som jeg fikk av far.» Ja, jeg husker det og jeg husker også hva jeg sa: «Vil du at hun skal få det, er du sikker på du ikke vil angre det? Du har jo så ofte sagt at hun ertet deg og var slem mot deg på skolen. Jeg husker også hva du svarte: Men hun kan da bli snill, mor. «Ja, du må gjøre som du vil, vennen min, det er jo ditt,» svarte jeg.

«Jeg fortalte henne om hedningebarna som misjonæren fortalte om, tenk mor, nå vil Asbjørg også bli med i foreningen, og hun vil gi skrinet til basaren. Å, mor, nå er jeg så glad.» — Gi, så skal dere gis. —

På basaren kom det mange mennesker, og det ble tatt mange nummer på halsbåndet. Ellen Katrine satt selv og skrev med assistanse av meg. Mange skrev også hennes navn i stedet for sitt eget. — Da trekningen fant sted,

var det gamle Stina som vant halsbåndet. Da gikk hun frem og sa: «En liten pike fikk dette halsbåndet i julegave. Hun var så glad i det, men nå ga hun det til basaren for at mange penger skulle komme inn. Nå vil Jesus takke deg for lånet, Ellen Katrine, og gi deg dette igjen. Takk du, og her er halsbåndet.» Så glad hadde Ellen Katrine aldri vært, ikke en gang da hun fikk gaven.

«Så underlig Jesus er,» sa hun om kvelden da hun hadde lagt seg. «Tenk å gi meg gaven igjen. Takk, takk Jesus,» slik begynte hun kveldsbønnen sin, mens jeg satt på sengekanten med gledestårer i øynene.

«Nå har du lært noe, Ellen Katrine, som du aldri må glemme,» sa jeg. «Jesus gir oss meget mer enn han ber om. Han ba deg om halskjedet. Nå har du fått både det og gleden ved å få være med i misjonsarbeidet.»

«Gi! så skal dere gis,» sa Jesus.

J. T.

TIENDE? — JEG?

Overskriften antyder et sørgelig faktum. Mange kristne vet ikke hva tiende er. Andre vet det, men det angår likesom ikke dem selv.

«Tiende» — er ikke det noe som bare rører GT t.l, og jødisk-fariseistisk fromhet? Som evangeliske kristne er vi vel fri fra det?»

Sant nok. Tiende er ikke noe påbud, ingen lov i det NT. Men det finnes heller ikke noe forbud mot det. Og Jesus godkjenner det som rett, se Matt. 23, 23.

Ja, når de som levde under loven kunne gi 10 %, skulle da ikke vi som er under nåden?

I alle fall oppmuntres vi til å gi en rikelig gave. 2. Kor. 9, 6. Og det skal være orden over givertjenesten. Se 1 Kor. 16, 2.

Også NT har det helhetssyn at sølvet og gullet tilhører Herren og er betrodd gods som vi skal forvalte.

«Men hva da med meg som ikke tjener noen penger? Jeg er vel fritatt? —»

Kan du ikke gi 10 % av det du tjener, så gi det av det du bruker. Før regnskap over ditt forbruk en måned og gi 10 % av dette.

Dermed er det ikke sagt at du selv er herre over de 90 % du har igjen, men 10 %

Forts. side 6

Verdens lys

For en stund siden leste jeg på en søndagsskolefane: «Jesus, verdens lys.» Da kom jeg til å tenke på et vers: «Ljoset det inn i myrkret skin, myrkret det ikkje vil fata. Gud sende verdi sonen sin, verdj då hanom må hata. Han millom sine eigne stend, er då av sine ikkje kjend — gjeng som ein framand i verdi.»

Tenk om vår mørke verden i dag, ja, for mørk er den jo, ville la Jesus slippe til med sitt frelsende, lægende lys. Hvor annerledes ville ikke alt bli!

Men først må vi la Ham lyse inn i våre hjerter sik at hver mørk krok må bli opplyst og rensed for alle stygge tanker og synd av mange slag. Vi må be om at Jesus og hans frelsesverk må bli en realitet i livet vårt — ikke noe uvirkelig, livstjernt, langt fra vår hverdag, som det jo er flest

av. Jesus vil være med oss i alle ting. Og når vi kommer i Hans altgjennomtrengende lys, bør vi ikke forstille oss og gjøre oss bedre enn vi er. Han ser allikevel alle ting og vi får lov å lesse over på Ham alt som tynger oss. Vi blir frie, lykkelige mennesker — Guds barn — og arvinger til Himmelen, hvor ufattelig det enn kan høres. Og når vi nå nærmer oss jul med feiringen av Jesu fødsel, lyset som kom til verden, må vi da forsøke å bli stille for det under som skjedde i Betlehem hin julenatt. Vi trenger også å be om at vi som kristne ikke må stå i veien for lyset fra det høye, slik at vi danner skygger og mørke flekker. La oss be om å få være redskaper som kan være med å formidle lyset og frelsen til en mørk og kanskje lengtende verden.

Husmor

Forts. fra side 5

vil i første omgang være en hjelp for deg til en rikelig og systematisk gave. Etterhvert får du kanskje nåde til å gi mer. 2. Kor. 9, 6—8.

Jeg gjorde forleden et lite regnestykke. La oss anta at av Norges 1,2 mill. lønns-takere er 10 % kristne: 120 000. Disse tjener f. eks. en gjennomsnitt på kr. 30 000.-, 10 % av brutto: kr. 3 000.-, av netto ca. kr. 2 000.- i året.

Ga alle kristne tiende, ville vi få inn fra 240—360 mill. kroner til vårt kristelige arbeid!

Men hva skal jeg gi til?

Det får du be Gud vise deg!

Oddvar Søvik
(Sakset fra «Ungdoms-
lederen», Indremisjonselskaps
lederorgan)

Anne Helene og Hans Thore Løvaas

Ytre sett er vi utsendinger for Den norske Santalmisjon på Sylhetfeltet i Bangladesh. Det er et område med 5 millioner mennesker. De fleste er bengaler av rase og muhammedanere eller hinduer av religion. Men det finnes også stammefolk som santaler, khasier, garoer og manipurier. Blant disse folkegruppene finnes det en kirke med ca. 3 500 medlemmer. Sammen med en håndfull innfødte evangelister og prester og 13 misjonærer forsøker vi å nå lenger ut og få flere med. Dette gjør vi ved direkte evangeliserende og menighetsbyggende arbeid. Dessuten har vi stadig engasjert oss i nødhjelpsarbeid og sosial omsorg.

Men indre sett er det vår tjeneste å være sendebud i Kristi sted. Vi har bare stilt våre munnar, hender og føtter til disposisjon for Jesu ord og gjerning gjennom oss. Han selv ønsker å formane mennesker til å forlike seg med Gud. Se 2. Kor. 5, 20.

Det er det som er misjonens hovedoppgave. Det er en vanskelig oppgave fordi så få spør etter Gud. De spør heller etter brød for magen og de trenger det virkelig. En vanlig dagslønn for en arbeider er ikke mer enn 5 kroner. Det er ikke til å bli mett av.

Skal vi gi dem det de spør etter? Ja, så langt vi formår. Men vi må ikke sviakte vår hovedoppgave som er å skape etterspørsel etter Gud og peke på veien til frelse.

Dere kan være med å støtte dette arbeidet. Egentlig gjelder misjonsbefalingen i samme grad for alle kristne. Praktisk sett er det bare to måter å være lydige mot misjonsbefalingen på, enten ved å reise ut som misjonær eller ved å være aktiv misjonsvenn i bønn og givertjeneste.

Selv reiser vi ut igjen til ny periode like etter jul og ønsker menigheten lykke til i arbeidet på hjemmefronten.

Det viktigste spørsmål.

Bibelen forteller at det en dag en upende og falt på kne for Jesus, og spurte ham: Gode mester, hva skal jeg gjøre for å arve evig liv? Da Jesus regnet opp budene svarte han: Dette har jeg holdt fra min barndom av. Da så Jesus på ham og fikk ham kjær og sa til ham: Et fattes deg, gå bort og selg alt det du har, og gi til de fattige, så skal du få en skatt i himmelen, kom så og følg meg. (Mrk. 10)

Da står det: at han gikk bedrøvet bort for han var meget rik. Vi må i sannhet erkjenne at vi ligner på denne mannen. Vi

strever og vi sliter for å karre til oss mest mulig av denne verden. Enkelte ganger ser det ut til at vi tar sikte på å bli her for bestandig. Økt levestandard, større materiell vekst er i dag nøkkelord. På tross av dette finnes det i dag et utall ulykkelige mennesker.

Jesus sier imidlertid: Himmel og jord skal forgå, men mine ord skal ingeniende forgå. (Mt. 24, 35).

Jesus har noe å gi, som har evighetsverdi, som holder når alt annet forgår. Syndenes forlatelse, evig liv og salighet. EN

GUDSTJENESTER

SØNDAG 19. DES., 4. s. i advent:

Betel kl. 11: Gudstjenestelig møte ved Torset m. fl.

Varteig kirke kl. 18: Musikkandakt ved Musikkforeningen Ekko, en del av Skolekorpset, Menighetskoret, Torset, kollekt til Kirkens Nødhjelp. Orgel og Trompet.
Kl. 9.30: Søndagsskole i kirken.

JULAFTEN:

Varteig kirke kl. 16: Familiegudstj. ved Torset samt unge musikk- og sangkrefter, offer til Israelsmisjon.

1. JULEDAG:

Varteig kirke kl. 11: Høytidsgudstj. ved Torset og Menighetskoret. Offer til NMS (Norske Misjonsselskap.)

2. JULEDAG:

Varteig kirke kl. 11: Høytidsgudstj. ved Torset, dåp.

NYÅRSAFTEN, fredag 31. des.:

Varteig kirke kl. 17.30: Gudstjeneste med nattverd ved Torset.

NYÅRS DAG:

Varteig kirke kl. 11: Høymesse ved Torset.

SØNDAG 2. JAN., Kr. Åpenb.dag:

Betel kl. 11: Gudstjenestelig møte ved Torset, nattverd.

SØNDAG 9. JAN.:

Varteig kirke kl. 11: Høymesse ved Torset, nattverd.
Kl. 9.30: Søndagsskole.

LØRDAG 15. JAN.:

Varteig kirke kl. 10.15: Konfirmantinnskrivning.

SØNDAG 16. JAN.:

Varteig kirke kl. 11: Høymesse ved Torset.

SØNDAG 23. JAN.:

Varteig kirke kl. 11: Høymesse ved Torset. De nye konfirmanter presenteres for menigheten og får sine nytestamenter, offer til Norges Kr. Ungd.forbund.
Kl. 9.30: Søndagsskole.

SØNDAG 30. JAN.:

Høgheim bedehus kl. 11: Gudstjenestelig møte ved Torset, nattverd.

SØNDAG 6. FEBR.:

Varteig kirke kl. 11.00: Høymesse ved Torset, nattverd.
Kl. 9.30: Søndagsskole.

SLEKTERS GANG

DØPTE: Torbjørg Synnøve Rød og Bjørn Bøe den 21. november.

Vi takker for gave til Menighetsbladet med kr. 25.00 fra anonymt ektepar. Pengene er overlevert kassereren.

T. T.

MEGET KORT

økonomisk melding fra Fellestmøtene i Varteig kirke i oktober i år: Innkommne kollekter i alt: kr. 6110.20; av dette kollekt til Misjon bak Jernteppet ved avslutningsmøtet: kr. 2105.00. Ellers rike og gode møter.

MENIGHETS RÅD OG PREST

ønsker alle Menighetsbladets lesere velsett Julehøytid og rikt, godt nytt år i vår Herres Jesu Kristi navn.

VARTEIG MENIGHETSBLAD

Utgis av Varteig menighetsråd
ved en redaksjonskomite.

Utkommer med 10 nummer i året

Trykt i Centraltrykkeriet, Sarpsborg